Machine Translated by Google

Nacionalsocializmo pagrindai

Originalūs Jacko Eltiso rašiniai
Buvusi Baltoji Australija / Nacionalinis socialistų tinklas NSW valstijoje
Lyderis

Tarnaudami nacionalsocializmo ir mūsų žmonių pažangai

Machine Translated by Google

Turinys

Nacionalsocializmo paaiškinimas viename puslapyje ar mažiau..... 1

Nacionalizmo aiškinimas nacionalsocializmo kontekste 2

„Socializmo“ nacionalsocializmo kontekste paaiškinimas – kuo jis skiriasi nuo marksistinio socializmo..... 3

Gamtos dėsnis..... 4

Klasės vienybė ir klasės padalijimas 5

Kodėl nacionalsocializmas atmeta kapitalizmą..... 6

Lupikavimas..... 7

Finansinės spekuliacijos..... 8

Profesinių sąjungų klausimas..... 9

Lyderystė kaip tarnystė rasei 10

Valstybė tarnauja rasei..... 11

Ekonominė autarkija: tautos savarankiškumas 12

Šeima yra tautos statybinis blokas 13

Amžinas Žengimas į dangų: Ateinantis Žmogus..... 14

Kelias į priekį: nacionalsocializmas Australijoje ir visame pasaulyje 15

Machine Translated by Google

Nacionalsocializmo paaiškinimas viename puslapyje ar mažiau

Nacionalsocializmas yra politinė fundamentalios tiesos išraiška: kraujas yra likimas. Tikra tauta nėra idėja, rinka ar atsitiktinių individų rinkinys. Tai gyva rasinė bendruomenė, žmonės, kuriuos sieja bendra protėviai, istorija, kultūra ir bendra ateitis. Šis kraujas yra mūsų tapatybės, kūrybiškumo ir stiprybės šaltinis.

Žodis „nacionalinis“ nacionalsocializme reiškia, kad mes patvirtiname rasinį suverenitetą. Mūsų tėvynės priklauso tik mūsų žmonėms. Mes atmetame pilietinį nacionalizmą ir daugiakultūriškumą, kurie ardo tautos kraujo ryšius per masinę imigraciją ir melagingai teigia, kad pašaliečiai kada nors gali tapti mūsų rūšies dalimi. Ištikimybė tautai prasideda nuo ištikimybės savo kraujui.

„Socializmas“ reiškia, kad kiekvienas sprendimas kultūroje, ekonomikoje, teisėje ir kasdieniame gyvenime... turi tarnauti kolektyviniams interesams ir visos rasės pažangai. Jis radikaliai skiriasi nuo marksistinio socializmo, kuris kursto klasių kovą ir siekia netikros lygybės. Jis taip pat atmeta kapitalizmą, kuris pelno ir pinigų garbinimą iškelia aukščiau už liaudies gerovę.

Nacionalsocializmas reikalauja visiškos klasinės vienybės rasinėje bendruomenėje. Darbininkai ir darbdaviai, turtingi ir vargšai, yra susieti kraujo ryšiais ir niekada nėra priešai. Ekonomika, valstybė ir visos institucijos egzistuoja tam, kad tarnautų žmonėms. Privati nuosavybė ir laisva rinka gerbiamos tol, kol jos naudingos rasei.

Valstybė saugo mūsų sienas, stiprina šeimas, siekia ekonominio savarankiškumo (autarkijos) ir šalina bet kokią jėgą, kuri siekia skaldyti ar silpninti mūsų žmones. Lyderystė kyla iš geriausių mūsų rasės atstovų, tų, kurie yra stipriausi charakteriu, valia ir atsidavimu, ir jie prisiima visą atsakomybę už tautos sėkmę ar nesėkmę.

Visa sistema yra pagrįsta gamtos dėsniais: stiprybė triumfuoja, hierarchija yra natūrali, o gebėjimas pakilti gali padėti visumai pažangai.

Nacionalsocializmas taip pat reikalauja amžino mūsų tautos kilimo , kiekviena karta turi būti stipresnė, išmintingesnė ir pajėgesnė už ankstesnę. Šeima yra šventas pamatas, kuriame gimsta ir puoselėjama ši ateitis.

Nacionalsocializmas rasę iškelia aukščiau visko , reikalaudamas drausmės, vienybės ir tarnystės žmonėms, kad mūsų žmonės galėtų išgyventi, klestėti ir pasiekti vis aukštesnes egzistencijos formas.

Machine Translated by Google

Nacionalizmo paaiškinimas nacionalsocializmo kontekste

Nacionalizmas nacionalsocializme reiškia, kad tauta yra rasinė bendruomenė. Esame tauta, kurią sieja bendras kraujas, protėviai, istorija ir ateities likimas.

Tai atitinka žodžio „tauta“ etimologiją, kilusią iš lotyniško žodžio „natio“, reiškiančio rasę, gentį ar žmones.

Tikra tauta yra ne tik idėja, prie kurios gali prisijungti kiekvienas. Tai natūrali rasės, gyvenusios, dirbusios ir gynusios tą pačią žemę ištisas kartas, išraiška.

NS patvirtina, kad mūsų žmonės yra rasinė bendruomenė ir kad mes privalome turėti rasinę suverenitetą savo žemėse, valdomus ir vadovaujamus geriausių mūsų pačių žmonių.

Šis kraujas yra mūsų tapatybės, kultūros, stiprybės ir teisės egzistuoti pagrindas. Viskas, kuo esame, kyla iš mūsų kraujo. Ištikimybė tautai prasideda nuo ištikimybės mūsų kraujui.

Mes atmetame liberalų „pilietinį nacionalizmą“, kuris ardo kraujo ryšius per masinę imigraciją ir daugiakultūriškumą bei bando įtikinti mus, kad užsienietis kada nors gali būti toks pat kaip mes.

Tauta be savo kraujo yra namas ant smėlio, laikui bėgant jis degraduoja ir griūva. NS reikalauja, kad labiausiai saugotume ir puoselėtume savo kraują. Kai kraujas yra įsišaknijęs ir vieningas, tauta išlieka ir klesti.

Kaip sakė Adolfas Hitleris: „Brangiausias turtas, kurį turite, yra jūsų pačių žmonės.“

Mūsų rasė yra gyvasis visko, kas esame, ir visko, kuo tapsime, pagrindas, todėl ji turi būti saugoma labiausiai už viską.

Machine Translated by Google

„Socializmo“ nacionalsocializmo kontekste paaiškinimas – kuo jis skiriasi nuo marksistinio socializmo.

Socializmas nacionalsocializme reiškia, kad kiekvienas sprendimas ar veiksmas yra kolektyviniai rasės (taigi ir tautos) interesai.

Esame rasinė žmonių grupė ir turime priimti sprendimus, kurie būtų naudingi ir padėtų visai mūsų rasei. Šis etosas perteikiamas kultūriškai, teisiškai ir politiškai, sklindant iš vyriausybės.

Kiekvienas asmuo turi pareigą priimti socialiai priimtinus sprendimus ir veiksmus, kurie pakelia mūsų rasę kasdieniame gyvenime.

Įmonės ir pramonė savo veikloje privalo veikti rasės interesais, t. y. nenuodyti mūsų žmonių, nekurti neetiškų pramonės šakų, kurios kenkia mūsų rasei ar ją gadina.

Vyriausybė visada turi vertinti ir vykdyti politiką per dvejopą prizmę: ar kažkas yra gerai rasei, ar blogai? Ar tai skatina mus kaip kolektyvinę tautą, ar stabdo mus?

Hitlerinis socializmas neturi nieko bendra su marksistine socialistine praktika atimti privačią nuosavybę iš asmenų, nei su darbininkų sukilimu prieš pramonę ir žemvaldžius, nei su fantazijos egalitarine visuomene, kurioje „visi lygūs“.

Nacionalsocializmas gerbia individą, žinodamas, kad rasinis genialumas ir kūrybiškumas kyla kaip individas – kylantis iš kolektyvinio mūsų kraujo telkinio.

Laisvoji rinka yra gerbiama ir jai leidžiama klestėti tol, kol pramonės šakos yra teigiamos rasei (taigi ir tautai).

Viskas turėtų būti orientuota į mūsų žmonių kėlimą.

Machine Translated by Google

Gamtos įstatymas

Gamtos dėsnis yra amžinas, nekintantis pačios gamtos dėsnis, principai, valdantys visą gyvenimą, kai jis laisvas nuo melo, iškraipymų, ideologijos ar ardymo.

Gamtos dėsnis skelbia, kad stiprybė nugali silpnumą, gabūs iškyla prieš nepajėgius, o hierarchija yra būdinga kiekvienai gyvai sistemai.
Hierarchijos yra natūrali visų būtybių tvarka. Stipriausi lyderiai, tinkami išlieka, talentingi kuria, ir rasė žengia į priekį per šią natūralią atranką.

Kiekvienas gamtoje gyvenęs organizmas nuolat kovoja už savo išlikimą ir dauginimąsi. Gamta nevertina lygybės, ji vertina gebėjimus, pastangas ir prisitaikymą. Rasė, nepaklūstanti šiems dėsniams, silpnėja ir miršta.

Nacionalsocializmas teigia, kad prigimtinė teisė yra visos tikrosios tvarkos pagrindas. Mes neišrandame šių principų. Mes juos suprantame ir jų laikomės.

Mūsų tautai galioja tie patys gamtos dėsniai kaip ir visiems kitiems gyviems dalykams: stiprieji veda silpnuosius, gabūs dauginasi, gabūs pirmauja. Tai ne žiaurumas; tai pats gyvenimo būdas. Kai mes suderiname savo gyvenimą su gamtos dėsniais, mūsų rasė tampa stipresnė ir sveikesnė.

Mes atmetame liberalizmą, kuris primeta dirbtinę lygybę ten, kur jos nėra, ir baudžia stiprybę, kad paremtų silpnumą.

Šiuo metu esame sistemoje, kuri įkūnija visišką Gamtos apvertimą. Paskutinėje liberalizmo stadijoje bandoma teigti, kad vyras gali būti moterimi. Matome, kad mūsų politikuose mus „vadovauja“ silpnieji ir bailieji.

Ši sistema yra netvari ir prieštarauja gamtai. Jūs negalite maištauti prieš gamtą, nes gamta galiausiai ištaiso maištą.

Machine Translated by Google

Klasės vienybė ir klasės padalijimas

Kitas būdas, kuriuo nacionalsocializmas skiriasi nuo marksizmo, yra klasių vienybės , o ne klasių susiskaldymo, prielaida.

Nacionalsocializmas reikalauja visiškos klasių vienybės visoje visuomenėje. Klasėse nėra nieko blogo. Visada bus turtingi vyrai, vidurinioji klasė, aristokratai ir taip toliau. Klasės visuomenėje yra neišvengiamos ir yra natūralios tvarkos rezultatas.

Tie, kurie dirba sunkiausiai ir pasižymi natūraliais gabumais, intelektu bei gebėjimais, geriausi mūsų rasės atstovai, turėtų pakilti į viršų sveikoje, nuopelnais pagrįstoje visuomenėje.

Klasių suvienijimas vieningu, bendro kraujo ryšiu siejamu būdu yra gyvybiškai svarbus, nes mes visi esame bendra tauta (rasė) ir kariauti tarpusavyje yra žalinga tautai.

Visi turime būti vieningi, nuolat siekdami bendro tikslo – mūsų žmonių, kaip rasinės bendruomenės, pažangos.

Marksizmas sąmoningai bando kurstyti tai, ką jis vadina „klasių karu“, kuris skaldo ir visiškai supriešina rases bei ardo tautos vienybę ir sanglaudą.

Susiskaldęs namas negali išsilaikyti. Nacionalsocializmo laikais bet kokie bandymai suskaidyti rasinę vienybę, pavyzdžiui, marksistinis klasinis susiskaldymas, pagrįstai laikomi tautos ardymu.

Machine Translated by Google

Kodėl nacionalsocializmas atmeta kapitalizmą

Kapitalizmas yra pinigų garbinimas labiau už viską. Tai vyksta rasės, mūsų sveikatos ir ateities sąskaita.

Nacionalsocializmo laikais, kaip jau minėjome, ekonomika egzistuoja tam, kad tarnautų žmonėms, o ne atvirkščiai. Turtas, gamyba ir prekyba turi skatinti rasinį kolektyvą. Bet kokia ekonominė sistema, kuri pelną iškelia aukščiau žmonių gerovės, yra priešiška mūsų egzistencijai.

Kapitalizmas žmones laiko prekėmis, o tautas – rinkomis, kurios abi laikomos pasiruošusiomis ir prieinamomis išnaudoti. Jis reikalauja begalinio augimo, atvirų sienų pigiai darbo jėgai ir veda prie užsieniečių importo, siekiant sumažinti atlyginimus ir sumažinti gyvenimo lygį. Jis paverčia žemę spekuliaciniu turtu, išstumdamas mūsų pačių žmones iš namų ir šeimų. Jis apdovanoja bešaknį tarptautinį finansavimą, kartu sekindamas pasaulio stipr
tauta.

Kai pinigai tampa didžiausiu siekiu, lenktynės tampa nebenaudojamos.
Kapitalistams visa kita yra antraeiliai dalykai, palyginti su didesniu pinigų uždirbimu.

Kapitalizmas žada laisvę, bet veda mus į skolų vergiją ir demografinę kaitą. Tai begalinio vartojimo sistema, kurios kaina – mūsų rasės ateitis. Nacionalsocializmas iškelia rasę aukščiau už viską.
pinigai.

Tauta, kuri garbina auksą vietoj kraujo, mirs.

Machine Translated by Google

Paliupimas

Lupikavimas – tai pinigų skolinimas su palūkanomis, ypač pernelyg didelėmis palūkanomis, kad skolintojas gautų pelno iš skolininko darbo, pats neprisidėdamas prie produktyvaus darbo.

Nacionalsocializmas atmeta lupikavimą kaip iš esmės parazitinę ir nuodingą jėgą. Jis leidžia neproduktyviems praturtėti iš produktyviųjų triūso, paversdamas pinigus ginklu, kuris iš žmonių atima turtą, užuot jiems tarnavęs.

Esant lupikavimui, skola tampa vergovės forma. Skolininkas turi be galo dirbti, kad tik sumokėtų palūkanas, o skolintojas niekuo nerizikuoja ir gauna begalinę grąžą. Tai apverčia gamtos dėsnius: stiprūs ir produktyvūs yra išsekinami, kad praturtintų neproduktyvius. Tai sukuria finansinių spekuliantų klasę, kuri valdo tautas per skolas, o ne sąžiningą gamybą ar tarnavimą visuomenei.

lenktynės.

Lupikavimas taip pat savaime kaupia palūkanas. Kuo didesnė skola, tuo didesnės palūkanos ir kaupiasi, galiausiai tapdamos savaime išsipildančiu mirties nuosprendžiu tautai, nes skola nuolat didėja.

Lupikavimas yra liberalios kapitalistinės sistemos gyvybės šaltinis. Centriniai bankai spausdina pinigus iš nieko, nuvertina valiutą per infliaciją ir apkrauna jaunimą bei ateities kartas neapmokamomis skolomis, tuo tarpu ta pati finansinė klasė pelnosi iš kiekvieno sandorio. Tai yra ekonominė kova prieš žmones.

Priešingai, nacionalsocializmas reikalauja, kad pinigai ir kreditas tarnautų rasei ir tautai. Pagal nacionalsocializmą bankininkystė yra pavaldi valstybei ir rasei.

Paskolų palūkanos yra griežtai ribojamos arba pakeičiamos sistemomis, kurios skatina realų vertės kūrimą, o ne parazitinį išgavimą. Vokietijos NSDAP tai pademonstravo palauždama tarptautinių finansų galią ir nukreipdama kreditus į nacionalinį atgimimą ir autarkiją.

Nacionalsocializmas paskelbia karą šiai parazitinės skolinimo sistemai. Mes atmetame lupikavimo nuodus ir pakeičiame juos ekonomika, kuri tarnauja amžinam mūsų žmonių tobulėjimui.

Lupikavimas yra vagystė kitaip tariant. Mes jį panaikinsime.

Machine Translated by Google

Finansinės spekuliacijos

Spekuliacija – tai turto, pavyzdžiui, akcijų, žemės, būsto ir žaliavų, pirkimo praktika ne tam, kad jį gamintų ar naudotų produktyviai, o tik tam, kad vėliau perparduotų už didesnę kainą ir gautų negautą pelną.

Šis procesas niekaip neprisideda prie tautos pažangos ar vystymosi, ir nėra sukuriamas ar suteikiamas joks produktas ar paslauga.

Nacionalsocializmas atmeta spekuliaciją kaip nuodingą, parazitinę jėgą, kuri naikina sveiką ekonomiką ir kenkia rasei.

Užuot statęs gamyklas, auginęs maistą ar maitinęs šeimas, kapitalas siekia greito finansinio pelno. Spekuliantas mažai rizikuoja ir nedirba jokio realaus darbo, tik išgauna milžinišką turtą iš kainų svyravimų, kuriuos sukelia ažiotažas, baimė ar rinkos manipuliacijos.
Spekuliacija taip pat apverčia gamtos dėsnius: ji apdovanoja gudrų parazitą, o ne tuos, kurie... kurti.

Šiandien Australijoje spekuliacijos būstu yra dar žalingesnės. Investuotojai namus laiko turtu, kurį galima parduoti siekiant pelno, todėl kainos gerokai viršija tas, kurias gali sau leisti jaunos baltosios šeimos. Tai atitolina santuokas, mažina gimstamumą ir verčia mūsų žmones į didžiules skolas visam gyvenimui arba nuomotis, o tai lemia demografinę savižudybę.

Žemė ir būstas turėtų tarnauti rasei – būti stabilūs namai šeimoms, o ne spekuliacinis turto išgavimas.

Vokietijos NSDAP reikalavo panaikinti spekuliaciją žeme ir kitas neuždirbtų pajamų formas. NSDAP griežtai reguliavo vertybinių popierių biržas, ribojo spekuliacinę prekybą ir nukreipė kapitalą į produktyvią autarkiją ir perginklavimą. Jie suprato, kad spekuliacija destabilizuoja tautą ir turtina bešaknį finansą žmonių sąskaita.

Nacionalsocializmas reikalauja, kad visa ekonominė veikla tarnautų rasinei bendruomenei. Turtas turi būti naudojamas produktyviai – šeimų būstui, statybos pramonei ar maisto ir energijos tiekimui, o ne lošti siekiant finansinės naudos.

Mes atmetame šią neuždirbto turto sistemą. Būstas ir žemė skirti gyvenimui ir rasės kūrimui, o ne pelnui. Investicijos turi tarnauti tautai, investuojant į produktyvią pramonę.

Pagal nacionalsocializmą mes uždraustume spekuliaciją ir nukreiptume kapitalą į amžiną mūsų žmonių pažangą.

Machine Translated by Google

Profesinių sąjungų klausimas

Profesinės sąjungos yra darbuotojų organizacijos, kurios kolektyviai derasi su darbdaviais dėl darbo užmokesčio, sąlygų ir ginčų, streikuodamos, sulėtindamos darbo laiką ir vykdydamos kolektyvinius veiksmus.

Nacionalsocializmas atmeta profesines sąjungas, tokias, kokios jos egzistuoja liberalia ir marksistine prasme. Jos iš esmės yra komunistinės institucijos, skirtos destabilizuoti visuomenę institucionalizuojant klasių kovą.

Profesinės sąjungos skaldo tautą į priešiškas stovyklas. Darbuotojai supriešinami su darbdaviais. Profesinės sąjungos skatina pasipiktinimą, sabotažą ir neramumus, kurie tarnauja tarptautiniams diversantams, o ne rasinei bendruomenei.

Jų streikai paralyžiuoja gamybą, kenkia rasei ir skatina marksistinius tikslus susilpninti tautą, kad galiausiai komunistai galėtų ją perimti.

Nacionalsocializmas teigia, kad darbas turi būti atstovaujamas, bet per valstybės organą. Darbininkai ir darbdaviai yra to paties kraujo ir niekada nėra priešai.

Vokietijos darbo frontas (DAF) pakeitė skaldančias profesines sąjungas viena valstybės vadovaujama organizacija, kuri panaikino klasių konfliktą, vienijo visus dirbančius vokiečius ir nukreipė pastangas bendrų nacionalinių tikslų link.

DAF teikė socialinę paramą, švietimą (tiek darbdaviams, tiek darbuotojams), „Stiprybės per džiaugsmą“ laisvalaikį (atostogas) ir užtikrino sąžiningas darbo sąlygas darbuotojams. Tai stebėjo ir vykdė valstybė, nereikalaujant destruktyvių streikų, sabotažo ir skaldymo.

Visus skundus nagrinėjo valstybė. Valstybė rūpinasi visos rasės gerove, todėl jai galima patikėti spręsti ginčus ir priimti teisingą sprendimą, kad būtų suderintas produktyvumas, sąžiningumas ir darbuotojų sveikata.

Iš „Mein Kampf“: „Nacionalsocialistų profesinė sąjunga nėra klasių kovos organizacija, bet organizacija, skirta ginti visas tas gamybines jėgas, kurias sieja tas pats kraujas... Nacionalsocialistų profesinės sąjungos užduotis bus šviesti savo narius nacionalinės bendruomenės prasme ir paruošti juos būsimai kovai už tautos egzistavimą.“

Nacionalsocializmas reikalauja visiškos rasinės vienybės gamyboje. Mes atmetame bet kokį klasių skaldymo ar ardymo instrumentą. Darbininkai yra saugomi ir gerbiami kaip rasinės bendruomenės dalis ir niekada negali būti naudojami kaip ginklas prieš savo tautą.

Machine Translated by Google

Lyderystė kaip tarnystė rasei

Nacionalsocializmo laikais lyderis yra geriausias rasės atstovas. Jis vadovauja iš tarnystės ir pareigos rasei. Jo pareiga – vesti mūsų žmones į priekį ir užtikrinti mūsų rasės išlikimą.

Lyderis yra talentingas individas, kylantis iš mūsų bendro kraujo telkinio, stipriausias charakteriu, valia, intelektu ir ištikimybe. Jis neabejotinai įrodo savo vertę kova, sugebėjimais ir atsidavimu rasei laikui bėgant. Jis yra liaudies valios įsikūnijimas.

Nacionalsocialistai atmeta demokratijai būdingus silpnumus ir trūkumus: masinį valdymą ir komitetus, kuriuose atsakomybė ir atskaitomybė yra praskiedžiama ir supainiojama parlamentine sistema, pilna plepių ir kompromisų ieškotojų.

NS lyderis prisiima visą atsakomybę už sėkmes ir nesėkmes. Hitleris pareiškė: „Autoritetas kyla žemyn, atsakomybė – aukštyn.“ Lyderis visiškai atsakingas žmonėms už kiekvieną rezultatą.

Mūsų rasei reikalingas stiprus lyderis, kuris padėtų mums tobulėti, antraip mes degraduosime, silpnėsime ir žlugsime.

Machine Translated by Google

Valstybė tarnauja rasei

Kalbėjome apie tai, kaip lyderis yra rasės tarnas ir veda rasę į amžiną kilimą ir klestėjimą. Tuo pačiu principu pati valstybė (vyriausybė) taip pat yra rasės tarnaitė.

Nacionalsocializmo sąlygomis valstybė nėra žmonių valdovė. Ji egzistuoja tik vienam tikslui: saugoti, išsaugoti ir tobulinti gyvąją rasinę bendruomenę, kurią ji valdo ir kuriai vadovauja.

Valstybė yra organizuotas žmonių valios instrumentas. Vadovaujantis lyderystės principu, valdžia teka žemyn, o atsakomybė – aukštyn. Valstybė yra atsakinga už mūsų žmonių gerovę. Kiekvienas sprendimas, kiekvienas įstatymas, kiekvienas veiksmas yra svarstomas pagal tą pačią NS dvejetą: ar tai tarnauja mūsų kraujui, stiprina mūsų tautą ir užtikrina mūsų amžinąją ateitį, ar kenkia rasei?

Valstybė gina mūsų sienas nuo invazijų. Ji saugo mūsų kraują vykdydama politiką, kuri skatina sveikas šeimas ir bendruomenę. Ji nukreipia ekonomiką savarankiškumo link ir pašalina užsienio kapitalo išnaudojimo galimybę. Svarbiausia, kad valstybė sutriuškina bet kokią jėgą, užsienio ar vidaus, kuri siekia suardyti mūsų vienybę.

Nacionalsocialistai atmeta liberalią valstybę, kuri tautą traktuoja kaip visiems atvirą rinką be sienų, leidžiančią įsiveržti svetimšaliams ir bešakniam kapitalui sekinti mūsų jėgas ir išteklius. Nacionalsocializmo laikais valstybė yra ir mūsų žmonių gynėja, ir jų varomoji jėga.

Hitleris savo romane „Mein Kampf“ pasakė :

„Valstybė yra priemonė tikslui pasiekti. Jos tikslas – išsaugoti ir puoselėti fiziškai ir psichiškai homogeniškų gyvų būtybių bendruomenę.
Pats šis išsaugojimas yra galutinis tikslas.“

Valstybė tarnauja rasei, jos pažangai ir išsaugojimui.
Nieko daugiau, arba neturi teisės egzistuoti.

Machine Translated by Google

Ekonominė autarkija: tautos savarankiškumas

Ekonominė autarkija yra sąmoninga nacionalinio savarankiškumo ir ekonominės nepriklausomybės politika. Tai reiškia, kad rasinė bendruomenė gamina maistą, energiją, žaliavas ir pagamintas prekes, būtinas jos išlikimui ir pažangai, tuo pačiu sumažindama arba idealiu atveju panaikindama priklausomybę nuo užsienio prekybos ir tarptautinių finansų / globalizmo.

Nacionalsocializmas teigia, kad autarkija yra esminis rasinio suvereniteto elementas. Ekonomika egzistuoja tik tam, kad tarnautų žmonėms, o ne tam, kad praturtintų bešaknius kapitalistus ar padarytų mus pažeidžiamus užsienio jėgoms.

Autarkija užtikrina, kad mūsų žmonės negali būti marinami badu, baudžiami ar šantažuojami, kad paklustų. Ji saugo rasę nuo tarptautinio lupikavimo ir spekuliacijų, kurios kenkia mūsų tautai, grandinių. Pavergdami gamybą savo žmonėms, mes kuriame nacionalinį atsparumą, suderiname save su prigimtine teise (stiprios rasės visiškai save išsilaiko) ir ruošiamės bet kokiai būsimai kovai.

Liberalusis kapitalizmas yra priešingybė; jis garbina tarpusavio priklausomybę ir globalizmą. Atviros sienos užtvindo mus pigia darbo jėga, užsienio skola pavergia kartas, o importas palieka mus priešiškų tiekėjų malonei. Rezultatas – tauta, suversta į ekonominę zoną, silpna ir išnaudojama.

Autarkija ne visada yra „lengviausias“ pasirinkimas, bet ji yra esminė, reikalaujanti drausmės, inovacijų ir kartais pasiaukojimo. Tai vienintelis kelias į tikrąją nepriklausomybę. Rasė, kuri kontroliuoja savo gamybą, kontroliuoja savo likimą.

Kaip sakė Adolfas Hitleris: „Yra tik vienas interesas – tautos interesas, ir tik vienas požiūris – Vokietija turi būti politiškai ir ekonomiškai savarankiška... Trumpai tariant, manau, kad būtina pasiekti 100 procentų savarankiškumą visose srityse, kuriose tai įmanoma.“

Nacionalsocializmas atmeta priklausomybę nuo bet kokių pašalinių ir reikalauja savarankiškumo, kad mūsų žmonės galėtų amžinai kilti, laisvi nuo tarptautinės sistemos gniaužtų.

Machine Translated by Google

Šeima yra tautos statybinis blokas

Šeima yra tautos statybinis blokas. Tai mažiausias ir natūraliausias mūsų tautos vienetas. Tai lopšys, kuriame gimsta, auga ir perduodama rasė.

Kiekvienas mūsų rasės genijus, kiekvienas lyderis, kiekvienas kūrėjas, menininkas, kiekvienas stiprus vyras ar moteris, kuris veda mūsų tautos priekį, kyla iš šeimos. Branduolinė šeima yra ta vieta, kur teka kraujo likučiai, ugdomos vertybės ir pirmiausia išmokstama ištikimybė kolektyvui.

Stipri šeima užaugina stiprius vaikus. Stiprūs vaikai užauga ir kuria stiprią tautą. Silpna ar iširusi šeima silpnina visą rasinę bendruomenę.

Nacionalsocializmas teigia, kad šeima yra visko pagrindas. Jis gerbia motinystę kaip aukščiausią pašaukimą, gimdyti ir auginti sveikus baltuosius vaikus. Jis saugo šeimą nuo išsigimimo, nuo ekonominio spaudimo, kuris vilkina arba trukdo vaikams, ir nuo ideologijų, kurios kenkia natūraliems vyro ir moters vaidmenims.

Marksizmas ir liberalizmas siekia susilpninti ir sunaikinti šeimą, kaip ardomąją priemonę, skirtą nutraukti rasinius ryšius, kuriuos turime kaip kolektyvą, ir leisti išnaudoti mūsų žmones.

Valstybė, kaip rasės tarnaitė, privalo remti ir įgalinti šeimas, vykdydama politiką, kuri mūsų žmonėms suteiktų galimybę santuokai, vaikams ir būsto nuosavybei.

Adolfas Hitleris sakė: „Šeima yra tautos branduolys“

Tauta, kuri apleidžia savo šeimas, suyra iš gelmių. Su kiekviena šeima slypi mūsų rasės ateitis.

Machine Translated by Google

Amžinas pakilimas: Ateinantis žmogus

Nacionalsocializmas yra ne tik apie mūsų rasės išlikimą, bet ir apie pakylėjimą bei amžiną siekį pakelti ir kelti savo tautą į aukštesnę būties ir egzistencijos būseną.

Baltieji europiečiai turi įgimtą, natūralų siekį nuolat diegti naujoves, tobulėti ir vystytis. Mūsų žmonės praeityje pasiekė beveik neįmanomų ir nesuvokiamų dalykų. Baltųjų meistriškumas suteikė pasauliui nesuskaičiuojamas inovacijas ir išradimus. Nacionalsocializmas tai įtvirtina.
mūsų žmonių genetinį bruožą į politinę doktriną.

Viskas, ką darome šioje žemėje ir kuo prisidedame, skirta tiems, kurie ateis po mūsų – ateinančiam žmogui. Ši visuomenės ir mūsų kraujo lavinimo filosofija yra neatsiejama nacionalsocializmo ir sveikų visuomenių dalis.

Kiekviena mūsų žmonių karta turėtų remtis ankstesnių kartų pasiekimais ir vesti mūsų žmonių bei tautos pažangą. Stagnacija ar nuosmukis yra nepriimtini.

Liberalizmo sąlygomis matėme, kaip kiekviena karta po „kūdikių bumo“ kartos smuko žemyn, įgydama žemesnį išsilavinimą, menkesnius gabumus ir gebėjimus, susidūrdama su didžiuliais ekonominiais sunkumais ir vargais. Tai priešingybė visuomenės kūrimui būsimai žmonijai, vietoj to pasirenkant praturtinti vieną kartą visų kitų sąskaita.

Nacionalsocializmas reikalauja amžino kilimo. Ateinantis žmogus turi būti stipresnis už mus dabar, gabesnis, kūrybiškesnis ir išmintingesnis. Mūsų pareiga – jį sukurti.

Machine Translated by Google

Kelias į priekį: nacionalsocializmas Australijoje ir Visame pasaulyje

Nacionalsocialistai turėtų siekti kuo efektyviau ir drausmingiau kolektyvizuoti ir organizuotis.

Ideologinis pagrindas ir edukacinis etapas yra viena, bet tai turi natūraliai progresuoti į praktinį ir realaus pasaulio organizavimąsi. Nacionalsocialistai turėtų centralizuotis aplink lyderius, kurie atstovauja geriausiems mūsų rasės atstovams, hierarchiniu ir meritokratiniu būdu. Jie turėtų naudoti visas organizavimo priemones, prieinamas jų tautose.

Mūsų judėjimui augant ir sistemai griežtinant apribojimus, nacionalsocialistai privalo prisitaikyti, būti universalūs, taktiški ir protingi organizacijoje, siekdami maksimalaus efektyvumo, kartu nesuteikdami sistemai galimybės įkalinti aktyvistų.

Yra daug modelių. Įgudę nacionalsocialistų organizatoriai turėtų jais visais pasinaudoti. Aktyvizmas, gatvės demonstracijos ir „genčių ir traukinių“ aktyvūs klubai idealiu atveju turėtų būti integruoti į vieną darnų modelį.
struktūra.

Tie, kurie gyvena griežtesnių apribojimų turinčiose šalyse, gali siekti NS parlamentarizmo, jei nėra kitų organizavimosi priemonių.

Venkite visų, kurie skatina ar siūlo smurtą. Nedelsdami pašalinkite šiuos asmenis iš savo artimo rajono.

Svarbiausia ne konkretus modelis, net jei kai kurie yra veiksmingesni už kitus.

Svarbiausia, kad iš tikrųjų vyksta nacionalsocialistų organizavimasis ir centralizavimas. Mūsų pasaulėžiūrai reikalingas vyrų avangardas, organizuojantis mūsų politinę ideologiją.

Mūsų laikas yra dabar. Ateitis priklauso tiems, kurie įdeda pastangų – tiems, kurie išlieka ryžtingi, drąsūs ir išlaiko nepajudinamą valią bei atsidavimą mūsų judėjimui.